



JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. april 2017
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Pernille Østergaard
Sagsnr.: 2017-0030-5397
Dok.: 2250790

Hermed sendes foreløbig besvarelse af spørgsmål nr. 452 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. marts 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Søren Pape Poulsen

/

Jesper Jarnit

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 452 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren indhente en udtalelse fra Den Uafhængige Politiklagemyndighed (DUP) om, hvad der efter DUP’s mening kan foretages af regel- eller praksisændringer for at løse det problem, at afhøringer af politifolk ofte trækker ud, fordi politifolkene typisk ønsker forsvarere valgt i en snæver kreds af advokater, hvis kalendere ofte er fyldt et stykke ud i fremtiden, jf. DUP’s årsberetning for 2016, side 12?”

Svar:

Justitsministeriet kan indledningsvist oplyse, at der i retsplejelovens kapitel 93 c er fastsat nærmere regler for behandlingen af straffesager mod politipersonale.

Det fremgår således af retsplejelovens § 1020 g, at retten beskikker en forsvarer for den polititjenestemand, som sagen drejer sig om, hvis det følger af bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 66 (§§ 729-741) eller særlige grunde taler derfor. Der skal således som minimum beskikkes en forsvarer for den pågældende i de tilfælde, hvor dette følger af de almindelige regler i retsplejelovens kapitel 66 om sigtede og dennes forsvar, herunder i sager, hvor der bliver spørgsmål om højere straf end bøde. Der kan herudover beskikkes en forsvarer, hvis særlige grunde taler derfor. Der vil i den forbindelse også kunne beskikkes en forsvarer, selvom der ikke er rejst sigtelse mod polititjenestemanden.

Efter retsplejelovens § 730, stk. 1, har den, der sigtes for en forbrydelse, ret til at vælge den forsvarer, som skal bistå den pågældende under sagen. Det bemærkes i den forbindelse, at det tillige følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, stk. 3, litra c, bl.a., at enhver, der er anklaget for en lovovertrædelse, skal have ret til at forsvare sig ved bistand af en forsvarer, som han selv har valgt. Retten til at lade sig bistå af en forsvarer, som man selv har valgt, er dog ikke absolut og kan således undergives saglige og nødvendige begrænsninger.

Efter retsplejelovens § 733, stk. 2, kan retten nægte at beskikke den advokat, som en sigtet ønsker som forsvarer, hvis dennes medvirken vil medføre en forsinkelse af betydning for sagens fremme, eller der er påviselig risiko for, at advokaten vil hindre eller modvirke sagens opklaring.

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Den Uafhængige Politianklagemyndighed, der har oplyst følgende:

”Det påhviler Den Uafhængige Politiklagemyndighed (Politiklagemyndigheden) efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2, at iværksætte efterforskning, når en person er afgået ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt.

Politiklagemyndighedens undersøgelse i disse sager er tilbundsående og iværksættes uanset, om der er mistanke imod politipersonalet.

Det påhviler herunder Politiklagemyndigheden at foretage de skridt, der med rimelighed kan forventes og med den fornødne hurtighed med henblik på at sikre beviser og tilvejebringe en tilfredsstillende og overbevisende forklaring på begivenhedsforløbet.

Generelt oplever Politiklagemyndigheden et godt samarbejde med politikredsene i disse sager og har løbende dialog med politikredsenes ledelse og lokale politiforening. Imidlertid møder Politiklagemyndigheden ind imellem visse udfordringer.

Det har bl.a. i flere sager vist sig vanskeligt at få adgang til hurtigt at afhøre det involverede politipersonale inden for rimelig tid. Baggrunden herfor har i disse sager typisk været, at de involverede polititjenestemænd ikke har ønsket at lade sig afhøre uden forsvarer, og at den ønskede forsvarer først har kunnet deltage i afhøringen på et senere tidspunkt.

Højesteret udtalte i den såkaldte ”Løgstør-sag”, at det var egnet til at svække offentlighedens tillid til statsadvokatens undersøgelse, at de implicerede politiassistenter havde mulighed for at samstemme deres forklaringer, inden de blev afhørt dagen efter et dødsfald, og at vurderingen af forklaringerne derfor måtte ske i lyset deraf. Højesteret har herudover i den såkaldte ”Tilst-sag” udtalt, at den blotte mulighed for, at politiassistenterne i nogle få timer kunne samstemme deres forklaringer, inden de blev afhørt, var uheldig.

Politiklagemyndigheden har løbende siden myndighedens opstart i 2012 drøftet problemstillingen med politikredsenes ledelse og politiforeningerne. Efter Politiklagemyndighedens opfattelse bør der i politikredsene fortsat være opmærksomhed på, at de polititjenestemænd, som er involveret i en sag om dødsfald eller alvorlig tilskadekomst, ikke får lejlighed til at drøfte sagen med hinanden, inden Politiklagemyndigheden kommer til stede og overtager efterforskningen. Der bør her-

under være mulighed for medvirken fra flere advokaters side med henblik på at sikre, at afhøringer af de involverede polititjenestemænd gennemføres umiddelbart efter, at episoden har fundet sted.”

I lyset af det af Den Uafhængige Politiklagemyndighed anførte om, at der i politikredsene fortsat bør være fokus på, at de polititjenestemænd, som er involveret i en sag om dødsfald eller alvorlig tilskadekomst, ikke får lejlighed til at drøfte sagen med hinanden, inden Politiklagemyndigheden kommer til stede og overtager efterforskningen, har Justitsministeriet endvidere anmodet Rigsadvokaten om en udtalelse om politikredsenes håndtering af dette spørgsmål.

Når Rigsadvokatens udtalelse foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til sagen.